

24. Понеже Иоаннъ не бѣше още турень въ тъмницѣ.
25. И така станж прѣпиране отъ странж на ученицы-тѣ Иоанновы съ Иудей-тѣ заради очищеніе-то.
26. И дойдохъ при Иоанна и рекохъ му: Равви, онзи който бѣше съ тебе отвѣдъ Иорданъ, за когото ты свидѣтельствува, ето той крыщава, и всички отивать при него.
27. Отговори Иоаннъ и рече: Не може челоувѣкъ да зема нищо, ако не му е дадено отъ небе-то.
28. Вы сами сте ми свидѣтели че рѣкохъ: Не съмъ азъ Христосъ; но че съмъ проводень на прѣдъ него.
29. Който има невѣстж-тж, женихъ е; а пріятель-тѣ жениховъ, който стои та го слуша, радува ся твърдѣ много за гласъ-тѣ жениховъ: и така тая моя радость испълни ся.
30. Той трѣба да расте, а азъ да ся смалявамъ.
31. Който иде отъ горѣ, надъ всички е отгорѣ: който е отъ земіж-тж, отъ земіж-тж е, и отъ земіж-тж говори: който иде отъ небе-то, надъ всички е отгорѣ.
32. И това което е видѣль и чуль, него свидѣтельствува; и никой не пріима свидѣтельство-то му.
33. Който пріеме свидѣтельство-то негово, запечаталъ е че Богъ е истинень.
34. Защото *тойзи* когото е Богъ пратилъ, словеса-та Божіи говори, понеже Богъ не дава *нему* Духъ-тѣ съ мѣркж.
35. Отець люби Сына, и всичко е далъ въ неговы-тѣ рѣцѣ.
36. Който вѣрува въ Сына, има животъ вѣченъ; а който не вѣрува въ Сына, нѣма да види животъ; но гнѣвъ Божій остава на него.

ГЛАВА 4.

1. А когато разумъ Господь *Иисусъ*, че сж чули Фарисей-тѣ че *Иисусъ* повече ученицы прави и крыщава нежели Иоаннъ,